

Prof. dr hab. Anna Skrzek
Akademia Wychowania Fizycznego we Wrocławiu
Wydział Fizjoterapii
Al. I. Paderewskiego 35 , 51-612 Wrocław
anna.skrzek@awf.wroc.pl

Wrocław, 26.04.2021 r.

Ocena

**osiągnięcia naukowego, całokształtu dorobku naukowego i aktywności naukowej
dr PAWA POSADZKIEGO w związku z postępowaniem o nadanie
stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych i
nauk o zdrowiu w dyscyplinie nauki o zdrowiu**

Doktor Paweł Posadzki ukończył w 2003 roku studia magisterskie na kierunku wychowanie fizyczne w Akademii Wychowania Fizycznego w Krakowie a następnie w 2006 roku studia licencjackie na kierunku fizjoterapia w Podhalańskiej Państwowej Wyższej Szkole Zawodowej w Nowym Targu. W 2007 roku uzyskał stopień doktora nauk o kulturze fizycznej w dyscyplinie psychologia zdrowia w Instytucie Nauk Humanistycznych, Wydziału Wychowania Fizycznego, Akademii Wychowania Fizycznego w Krakowie na podstawie rozprawy doktorskiej „*Psychospołeczne uwarunkowania postaw wobec zdrowia*”, której promotorem był prof. dr hab. Janusz Zdebski.

Od 2019 roku do chwili obecnej dr Paweł Posadzki pracuje jako menadżer w *Kleijnen Systematic Reviews Ltd*, w Anglii, która to firma przygotowuje systematyczne przeglądy i metaanalizy, szybkie przeglądy i oceny technologii medycznych, aby wspierać tworzenie polityki zdrowotnej, ekonomicznej i opracowywanie wytycznych. Jest niezależną firmą badawczą, która opracowuje i rozpowszechnia systematyczne przeglądy, analizy opłacalności i oceny technologii medycznych wyników badań w opiece zdrowotnej. W reklamach firmy *KSR* podaje się, że *KSR Pain Evidence* zapewnia przyjazny dla użytkownika i efektywny czasowo sposób na dostęp do najlepszych dowodów w leczeniu bólu, podsumowując systematyczne przeglądy i metaanalizy publikowane na temat bólu od 2010 roku, czym zajmuje się dr Paweł Posadzki w publikacjach z lat 2011, 2012 i 2013.

Wcześniej, od 2011 roku do 2019 roku, Habilitant zatrudniony był w wielu krajach i w różnych instytucjach, jako:

- pracownik naukowy na kilku Uniwersytetach w Anglii, np. University of Exeter,
- wykładowca w Podhalańskiej Państwowej Wyższej Szkole Zawodowej w Nowym Targu i na Uniwersytecie Rzeszowskiego, asystent w Świętokrzyskiej Szkole Wyższej w Kielcach,
- badacz w jednostkach badawczych WHO, takich jak Koreański Instytut ds. Badań nad Medycyną Orientalną czy Centrum Zdrowia Publicznego,
- konsultant w Ministerstwie Zdrowia Królestwa Arabii Saudyjskiej.

Doktor Paweł Posadzki wykazał w swoim dorobku również ukończenie 14 specjalistycznych kursów zawodowych w zakresie: metody Mulligan, metody McKenzie w zakresie bólów dolnego odcinka kręgosłupa, chiropraktyki miednica i kręgosłup, osteopatii funkcjonalnej, drenażu limfatycznego, bezbolesnej terapii punktów spustowych, metoda PNF w wodzie czy akupunktury czaszki. W latach 2008-2009 ukończył na Uniwersytecie w Londynie Studia podyplomowe z zakresu zaawansowanych technik nerwowo-mięśniowych. Pozostałe szkolenia i kursy dotyczyły metod badań epidemiologicznych, analizy danych, podstaw randomizacji badań, zaawansowanej meta-analizy, metody Cochrane. Wykazane wykształcenie dr Pawła Posadzkiego, specjalistyczne przygotowanie zawodowe i wiedza w zakresie stosowania zaawansowanych metod analitycznych oraz dotychczasowe zatrudnienie w wielu jednostkach naukowo-dydaktycznych wskazuje na bardzo dobre przygotowanie merytoryczne. Większość z wykazanych form kształcenia związana jest z realizowaną tematyką naukową, co wskazuje na potrzebę doskonalenie się oraz podnoszenia swoich kwalifikacji.

OCENA DOROBKU NAUKOWEGO DR PAWŁA POSADZKIEGO

Dorobek naukowy pod względem bibliometrycznym

Dorobek naukowy dr Pawła Posadzkiego jest imponujący, rzadko spotykany na tym etapie rozwoju naukowego. Zdecydowana większość tego dorobku przypada na okres po uzyskaniu stopnia doktora, opierając się głównie na systematycznych przeglądach badań. Na podstawie danych z autoreferatu Kandydat opublikował po doktoracie 97 oryginalnych prac i 11 poglądowych

w renomowanych czasopismach z tak zwanej listy filadelfijskiej o łącznym wskaźniku oddziaływania (IF) 205,7 (2983 punktów wg punktacji MEiN). W liczbie tej jest 9 publikacji wskazanych jako osiągnięcie naukowe (850 punktów MEiN), będących podstawą złożonego wniosku habilitacyjnego o sumarycznej punktacji 7 pozycji z IF 20,293 - 770 punktów wg punktacji MEiN.

Poza pełnotekstowymi pracami, w dorobku dr Pawła Posłusznego jest 1 rozdział w podręczniku i 5 innych prac, 2 streszczenia oraz 5 listów do redakcji z IF 11,604 (140 pkt MEiN).

W autoreferacie Habilitant podaje całkowitą liczbę 1928 cytowań bez autocytowań jego prac ale tylko według SCOPUS oraz indeks Hirsch'a 27 również według SCOPUS. Na podstawie tych danych można stwierdzić że Kandydat jest bardzo zaangażowanym pracownikiem nauki o uznanej już pozycji w środowisku.

Niestety dane te nie w pełni zgadzają się z dołączonym dokumentem „Analiza bibliometryczna publikacji autorstwa dr Pawła Posadzkiego”. Został on przygotowany przez dr Zenona Krupę z Rzeszowa. Wydaje się, że dane bibliometryczne powinny być przygotowane przez odpowiednią jednostkę uprawnioną przez uczelnię prowadzącą procedurę habilitacyjną. Zazwyczaj jest to biblioteka główna, sekcja bibliometrii, oddział monitoringu naukowego lub inne jednostki. Bez względu na osobę odpowiedzialną za ten dokument, wyniki różnią się od danych w autoreferacie. Słusznie podaje się w Analizie... liczbę 1513 cytowań bez autocytowań według Web of Science Core Collection (mniejszej o 415 w stosunku do autoreferatu) oraz indeks Hirsch'a 24 a nie 27. W Analizie... jednoznacznie wykazuje się tylko 26 prac oryginalnych (14 z IF i 12 bez IF), podczas gdy w autoreferacie wykazuje się 97 prac oryginalnych. Pozostałe to prace pogładowe, ale według analizy bibliometrycznej jest ich 73 (49 z IF i 23 bez IF), natomiast w autoreferacie podaje się 11 prac pogładowych.

Nieścisłości te mogą świadczyć o innym rozumieniu przez dr Pawła Posadzkiego oryginalnego dorobku naukowego, który powinien stanowić istotną część całości tego dorobku. Zgodnie z Art.219, ust.1, pkt 1, Ustawy 2.0. warunkiem awansu naukowego jest „Posiadanie w dorobku osiągnięć naukowych albo artystycznych stanowiących znaczny wkład w rozwój określonej dyscypliny”. Jednocześnie jednak w opinii Rady Doskonałości Naukowej podawanie

danych naukometrycznych jest wskazane i zalecane, ale nie mogą one stanowić kryterium oceny dorobku naukowego Kandydata. Podstawą decyzji komisji habilitacyjnej jest ocena ekspercka dorobku naukowego, która nie powinna być uzależniona od podania tych danych bibliometrycznych.

Monotematyczny cykl prac stanowiących osiągnięcie naukowe

Osiągnięciem naukowym dr Pawła Posadzkiego, będącym podstawą ubiegania się o stopień doktora habilitowanego, są wyniki badań zawarte i opracowane w formie 9 monotematycznych publikacjach (7 z IF) pod wspólnym tytułem „*Skuteczność stosowania zabiegów manipulacji manualnych: aktualny stan wiedzy i wskazania praktyczne na gruncie evidence-based medicine*”, gdzie Habilitant jest pierwszym autorem. Sumaryczna punktacja IF prezentowanych prac wynosi 20,293 i 850 punktów MEiN. Proponowane prace stanowią cykl systematycznych przeglądów literatury o spójnej tematyce. Celem tych prac jest „Ocena skuteczności zabiegów manipulacji manualnych w leczeniu dolegliwości bólowych; głównie bólów głowy migrenowych, pochodzenia szyjnego i napięciowych; jak również ogólna ocena skuteczności terapii; oraz ocena jej zastosowania u pacjentów pediatrycznych. Do tych celów użyto rygorystycznej, powtarzalnej metodologii badawczej - systematycznych przeglądów literatury (SPL)”. We wszystkich tych pracach Kandydat miał decydujący wkład na każdym etapie ich powstawania i redagowania, wynoszący od 55 do 100% udziału, co zgodnie z wymogami potwierdzili wszyscy współautorzy. Udział ten polegał na projektowaniu badania, gromadzeniu danych i realizacji badania, krytycznej analizie i interpretacji danych, opracowaniu manuskryptu i doborze piśmiennictwa.

W 1. publikacji przeszukano 6 elektronicznych baz danych oceniających jakość metodologiczną randomizowanych badań klinicznych, w celu odpowiedzi na pytanie: czy osteopatyczne manipulacje są skuteczne w leczeniu bólów mięśniowo-szkieletowych. Analiza danych stanowiła podstawę rekomendacji przyszłych badań o wysokim rygorze metodologicznym.

W publikacjach od 2 do 5 celem było określenie skuteczności manipulacji kręgosłupa w leczeniu bólów głowy (migrenowych, pochodzenia szyjnego i napięciowych) za pomocą metodologii SPL. Autorzy prac stwierdzili, że większość analizowanych badań klinicznych z randomizacją było obarczonych licznymi błędami metodologicznymi. Przedstawili negatywne

wnioski na temat skuteczności metody terapii manualnej w leczeniu pacjentów z migreną, stwierdzając brak istnienia jednoznacznych danych naukowych dotyczących skuteczności omawianej terapii w ewaluowanych przeglądach systematycznych. Jednocześnie odradzali stosowania tej terapii, dopóki nie pojawią się bardziej wiarygodne dane naukowe potwierdzające skuteczność, bezpieczeństwo i opłacalność jej stosowania.

Podobne wnioski wyciągnięto w pracy 6, gdzie negatywnie oceniono prace potwierdzające skuteczność manipulacji kręgosłupa w leczeniu dwudziestu trzech różnych dolegliwości klinicznych. W sumie analizie poddano łącznie czterdzieści pięć badań typu SPL. Odradzano stosowanie tej terapii u pacjentów z takimi dolegliwościami jak np. astma, nadciśnienie, fibromialgia czy zespół cieśni kanału nadgarstka do czasu znalezienia rygorystycznych danych naukowych.

W badaniu 7 analizowano skuteczność manipulacji kręgosłupa w leczeniu dzieci z różnorodnymi jednostkami chorobowymi, na podstawie 4 elektronicznych baz danych. Wnioski były podobnie negatywne jak w przypadku badania 6.

Podobne wnioski wyciągnięto w pracy 8, która miała ocenić skuteczność manipulacji kręgosłupa w leczeniu dolegliwości bólowych (ogólnie) na podstawie przeszukania 4 elektronicznych baz danych.

Również w pracy 9 analizowano skuteczność manipulacji osteopatycznych w leczeniu pacjentów pediatrycznych, przeszukując 11 elektronicznych baz danych. Większość randomizowanych badań klinicznych nie wykazała skuteczności manipulacji osteopatycznych w leczeniu dolegliwości pediatrycznych więc konieczne są dalsze badania o wysokim rygorze metodologicznym, które mogą przyczynić się do ewentualnej poprawy oceny klinicznej omawianej terapii.

W podsumowaniu swoich 9 publikacji Kandydat stwierdza, że „Z powodu licznych niespójności oraz braku wystarczającej ilości przekonujących danych naukowych, nie zaleca się terapeutom stosować ten rodzaj terapii w praktyce klinicznej. Zalecane są dalsze badania o wysokim rygorze metodologicznym, które mogą zmienić obecny obraz kliniczny”

Tutaj pojawia się pytanie czy przedstawione prace są oryginalnym osiągnięciem dr Pawła Posadzkiego i czy wnoszą nowatorskie, oryginalne wnioski do wiedzy w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu?

Wyprzedzając to pytanie Habilitant w autoreferacie powołuje się na najnowsze badanie redaktorów naczelnych najwyższej jakości czasopism medycznych. Jest to praca numer 30, z roku 2019, w której oceniano opinie redaktorów dotyczące tego, czy SPL są oryginalnymi badaniami. 80% z nich uznało SPL za badania oryginalne. Analizując przytaczaną pracę należy jednak dodać, że ankietowani stanowili tylko 62% zaproszonych do badania, z czego 65% uznawało każdy SPL jako badanie oryginalne, natomiast 15% SPL tylko z metaanalizą.

Obserwując toczącą się od lat dyskusję na ten temat oryginalności SPL należy uznać, że jest ona zróżnicowana i niejednoznaczna. Odsetek redaktorów, którzy uważają SPL za oryginalne badanie, wzrósł od 2009 r. Wzrosła też liczba opublikowanych SPL oraz ich wpływ na opinie naukowe i kliniczne, przez co są to prace często i chętnie publikowane w najwyższej jakości czasopismach naukowych. Podnosi to poziom wiedzy na temat fachowych prac, ułatwiając dostęp i przegląd literatury ale również wzrasta dzięki temu cytowalność czasopism oraz bibliometria autorów. Istnieje duża płynność w definiowaniu oryginalnych badań. Nie wypracowano jednoznacznej opinii, co stanowi oryginalne badanie. Niektórzy ankietowani redaktorzy przytaczali metodologię i powtarzalność oraz pewną oryginalność pomysłu i poziom nowości, inni nalegali na obecność metaanalizy. Podsumowując przeprowadzoną ankietę należy podkreślić, że większość ankietowanych uważa SPL za badania oryginalne jednak nie ma jednolitego podejścia do definicji. Wskazuje to, że koncepcje oryginalności SPL i innych badań ewoluują i że jest to odpowiedni temat do dalszej dyskusji.

Rozpoczęła się również dyskusja w środowisku akademickim na temat dopuszczalności SPL do oceny awansu akademickiego czy możliwości wykorzystania SPL do przeprowadzania rozprawy doktorskiej, co jednak wzbudza rozbieżne opinie. W badaniach z 2017 roku ponad połowa badanych stwierdziła, że „systematyczne przeglądy nie dostarczają wystarczającej nowej wiedzy do pracy doktorskiej”.

Poszukując innych definicji systematycznych przeglądów w dostępnym piśmiennictwie można uznać, że jest to specyficzny rodzaj przeglądu piśmiennictwa, którego głównym celem jest stworzenie nowej całości, w oparciu o istniejące już dowody naukowe. Przegląd systematyczny piśmiennictwa stanowi więc wtórne źródło wiedzy. Przeglądy systematyczne są niezwykle przydatne, bowiem z jednej strony umożliwiają zapanowanie nad dużą liczbą pojawiających się naukowych informacji, a z drugiej identyfikują obszary, w których zrobiono jeszcze zbyt mało badań. Pomagają rozwiązywać kontrowersje między badaniami, które prezentują odmienne wyniki i podejmować praktykom decyzje oparte na dowodach naukowych. Przeglądy systematyczne syntetyzują wyniki badań podstawowych lub programów za pomocą przejrzystych metod: wyszukiwania, oceny, wyodrębniania i analizy danych, w sposób odpowiedzialny i podlegający aktualizacji. Przegląd tego typu zapewnia dostęp do lepszych jakościowo dowodów naukowych, ale z założenia dostarczają dowodów użytkownikom spoza środowiska naukowego. Poszerzeniem takich przeglądów jest metaanaliza, czyli jedna z technik statystycznych, którą można wykorzystać w ramach przeglądu do integracji wyników, czyli jest to forma statystycznego sumowania danych. Należy pamiętać, że samo zastosowanie metody statystycznej nie gwarantuje poprawnych wyników przeglądu. Podobnie jak każde narzędzie, metoda statystyczna może zostać użyta niewłaściwie, dając błędne wyniki.

Podsumowując tę dyskusję podpisuję się jako recenzent pod stwierdzeniem, że każdy przegląd systematyczny ma zasadniczo wtórny charakter i rzadko wnosi coś oryginalnego. Nie mogę więc uznać zaproponowanych przez Habilitanta 9 publikacji jako istotnych osiągnięć naukowych, które można uznać za wystarczające do ubiegania się o stopień doktora habilitowanego. Wszystkie publikacje to systematyczny przeglądów literatury, który według mnie nie stanowi znacznego wkładu w rozwój dyscypliny nauk o zdrowiu.

Pozostałe osiągnięcia naukowe

Pozostałe osiągnięcia naukowe dr Pawła Posadzkiego również w dużej części obejmowały SPL. Znaczna część dorobku naukowego dotyczyła zagadnień związanych z medycyną komplementarną. Do terapii medycyny alternatywnej można zaliczyć: akupunkturę, jogę,

ziołolecznictwo, naturoterapię, homeopatie, Tradycyjną Medycynę Chińską Ajurwedyjską czy Tybetańską. Systematyczny przegląd literatury dotyczył skuteczności jogi, akupunktury, suplementów diety czy treningu wyobraźniowego w leczeniu różnorodnych dolegliwości i chorób (56-74), bezpieczeństwa stosowania medycyny niekonwencjonalnej (48-55) i częstości jej stosowania (41-47) oraz skuteczności cyfrowych platform w edukacji pracowników służby zdrowia (75-87).

W dorobku dr Pawła Posadzkiego były również systematyczne przeglądy systematycznych przeglądów literatury dotyczące skuteczności terapii medycyny niekonwencjonalnej w różnych jednostkach klinicznych: bóle głowy typu migrenowego, choroby Alzheimera, cukrzycy typu II, reumatoidalnego zapalenia stawów, zaburzeń seksualnych oraz menopauzy (88-94).

Zupełnie inny charakter, odbiegający od SPL, miały badania jakościowe z obszaru medycyny komplementarnej. Celem tych badań, jak to opisuje Kandydat, było lepsze zrozumienie przeżyć wewnętrznych ćwiczących oraz lepsze zrozumienia omawianych ćwiczeń dzięki wysokiej subiektywności badań (95-104).

Prace od 105 do 108 są badaniami mieszanymi lub z innej tematyki. Ten przegląd pozostałego piśmiennictwa nie identyfikuje prac oryginalnych, poglądowych czy innych powodując, że trudno jest określić zakres pozostałego dorobku naukowego.

Aktywność naukowa

Doktor Paweł Posadzki jest niezwykle aktywnym pracownikiem nauki biorąc w okresie od 2007 do 2019 roku czynny udział w 22 konferencjach, w tym 3 krajowych i 19 zagranicznych, w wielu krajach Europy, Azji, Afryki i Ameryki Południowej, gdzie prezentował swoje badania.

Habilitant uczestniczył w kilku programach europejskich. W latach 2013 i 2014 pracował jako wykonawca w projekcie: Perceptions of and beliefs about alcohol as a risk factor for cancer. Sponsor: Chief Medical Officer, United Kingdom. W latach 2014-2017 uczestniczył jako koordynator i wykonawca w projekcie: eLearning for health professionals education, Sponsor: Departament e-Zdrowia, Wiedzy i Zarządzania, WHO. Trzecim programem realizowanym w latach 2014-2018, w którym również był koordynatorem i wykonawcą to: Psychological, Health,

& Social parameters associated with working in underground spaces., Sponsor: Ministry of National Development, Singapore.

Dodatkowo Habilitant wykazał swój udział w 11 projektach realizowanych w latach 2008-2017, we współpracy z naukowcami z innych polskich i zagranicznych ośrodków, jako projektujący badanie, współwykonawca, koordynator lub ekspert metodologiczny.

Aktywność naukowa dr Pawła Posadzkiego to również członkostwo w 3 towarzystwach naukowych oraz udział w pracach komitetów redakcyjnych i rad naukowych 5 czasopism: Focus on Alternative and Complementary Therapies, Refleksologia, Journal of Naturology and Complementary Therapies, International Journal of Anesthesiology Research, Medycyna Manualna.

Habilitant, po uzyskaniu stopnia naukowego doktora wykonał >20 recenzji w anglojęzycznych wysokopunktowych czasopismach naukowych, takich jak The Lancet, Pain czy wielu innych. Recenzował również 7 międzynarodowych i krajowych projektów naukowych.

OCENA DOROBKU DYDAKTYCZNEGO I POPULARYZATORSKIEGO

Dorobek dydaktyczny

Poza działalnością naukową doktor Paweł Posadzki posiada także doświadczenie dydaktyczne, prowadząc: zajęcia z zakresu technik mobilizacyjnych, terapii manualnych i masażu, kurs z zakresu technik osteopatycznych, warsztaty z zakresu medycyny alternatywnej. Przygotowywał również programy nauczania z zakresu fizjoterapii, psychologii zdrowia, syntezy dowodów naukowych dla kilku uczelni.

Doktor Paweł Posadzki sprawował opiekę nad 15 piętnastoma pracami licencjackimi z zakresu fizjoterapii. Współpracował jako opiekun z pięcioma studentami medycyny w Anglii i z 2 doktorantami w Anglii i Singapurze.

Działalność popularyzująca naukę

W zakresie popularyzacji nauki Habilitant wykonał 3 ekspertyzy na zamówienie kilku zagranicznych instytucji w Anglii i Arabii Saudyjskiej. W 2014 roku był członkiem Komitetu

Doradczego w Arabii Saudyjskiej w roli eksperta wytyczania kierunków przyszłych badań nad medycyną niekonwencjonalną.

Jego prace były cytowane w dziewiętnastu różnych językach świata i wykorzystywane przy tworzeniu wytycznych klinicznych z zakresu: osteoartrozy, skolioz, bólu dolnego odcinka kręgosłupa jak i leczeniu pacjentów z tymi schorzeniami. Ponadto niektóre prace były też wykorzystywane przez organizacje Cochrane do zmian w metodologii systematycznych przeglądów literatury.

Współpraca naukowa

Kandydat wskazał na współpracę z wieloma ośrodkami na świecie, takimi jak:

- National Healthcare Group, Singapore,
- National Institute of Education, Singapore,
- Kliniką Tradycyjnej Medycyny Chińskiej na Nanyang Technological University,
- Karolinska Institutet,
- Harvard University,
- Imperial College London,
- Norwich Medical School,
- Tianjin University,
- National Evidence-Based Healthcare Collaborating Agency,
- Singapore Clinical Research Institute,
- The Hebrew University Medical School,
- Glasgow Caledonian University,
- Curtin University,
- University of Witten/Herdecke,
- Ministry of Health, Saudi Arabia,
- University of Zagreb,
- La Trobe University.

Staż naukowe

Habilitant odbył kilka staży:

- 10.2014 – 03.2019: Kliniką Tradycyjnej Medycyny Chińskiej na Nanyang Technological University,
- 10.2013 - 09.2014: The Centre for Public Health, Liverpool John Moores University (jednostka WHO),
- 10.2013 - 06.2014: Korea Institute of Oriental Medicine (jednostka WHO),
- 08.2010 - 08.2012: University of Exeter,
- 01.2008 - 07.2009: University of East Anglia.

KONKLUZJA

Doktor Paweł Posadzki jest bardzo zaangażowanym pracownikiem nauki o uznanej już pozycji w środowisku międzynarodowym, która oceniana jest na 24 miejscu spośród najbardziej wpływowych polskich naukowców z nauk o zdrowiu. Imponująca jest ogromna liczba staży, miejsc pracy, współpracy z licznymi międzynarodowymi organizacjami. Jest on również uznanym konsultantem w tworzeniu systematycznych przeglądów literatury o czym świadczy obecne zatrudnienie w angielskiej firmie opracowującej na zamówienie systematyczne przeglądy i metaanalizy. Ma opanowany warsztat badawczy w zakresie systematycznych przeglądów, posiada umiejętności planowania, przygotowywania i prowadzenia projektów badawczych.

Niestety jednak ta bardzo dobra ocena Habilitanta, jego wysoka pozycja w rankingach wynika z bardzo wysokich danych bibliometrycznych, około 1500 cytowań, indeks Hirsch'a 24, Jest to związane ze wzrastającą popularnością systematycznych przeglądów literatury, które stanowią prawie cały dorobek naukowy Habilitanta. Tego typu systematyczne przeglądy publikowane są w wielu wysokopunktowych czasopismach, często cytowanych, upraszczających dostęp do pełnych baz naukowych. Niestety jednak jest to specyficzny rodzaj przeglądu piśmiennictwa, który opiera się na istniejących już dowodach naukowych. Przegląd systematyczny piśmiennictwa stanowi więc wtórne źródło wiedzy.

Nie mogę więc uznać, cyklu przedstawionych przez Habilitanta 9 publikacji, jako spełniających kryteria rozprawy habilitacyjnej. Wyniki tych i pozostałych prac z ocenianego dorobku

naukowego, nie dostarczają nowatorskich wyników i nie są oryginalne chociaż przedstawiają dużą wartość poznawczą. Nie mogę stwierdzić, że stanowią znaczący wkład w rozwój dziedziny nauk medycznych i nauk o zdrowiu, w dyscyplinie nauk o zdrowiu.

Wniosek końcowy

Nie popieram wniosku Kandydata o nadanie mu stopnia doktora habilitowanego i wnoszę do Rady Dyscypliny Nauki o Zdrowiu Uniwersytetu Jagiellońskiego o niedopuszczenie dr Pawła Posadzkiego do dalszych etapów postępowania o nadanie mu stopnia doktora habilitowanego.

Wrocław, 26.04.2021 r.